

rørende Brændselet. Dette Brændeudvalg har, som alle ved, været ledet af Overførster Brammer, og jeg har tidligere, ogsaa i Udvalget, hørt hans Ledelse af dette Arbejde blive i høj Grad velvilligt omtalt af den tidligere Indenrigsminister.

Raffnsø: Jeg forstaaer ikke det ærede Medlem Hr. H. C. Hansens Anke over Udvalgsarbejdet. Det er i alt Fald ikke fra Formandens Side, der har fundet nogen Afvisning Sted. I det hele taget synes jeg, Udvalgets Arbejde gik — ja, det gik hurtigt, men det gik efter min Mening ogsaa korrekt. Jeg skal anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Hauge: Ja, det er rigtigt, Udvalgsarbejdet gik ret hurtigt. Udvalgsrådet varede halvandet Minut, og der passerede ikke andet end det, jeg allerede har anført, første Gang jeg havde Ordet i Dag. Der passerede dette, at jeg spurgte Venstre, om der var en Mulighed for, at man vilde imødekomme vore Ønsker paa en eller anden Maade. Dertil svarede Venstre, at Venstre vilde gennemføre Loven, saaledes som Landstinget havde vedtaget den. Dermed var selvfølgelig enhver Forhandling afskaaret. Et Medlem af det konservative Folkeparti følte sig, saa vidt jeg kunde skønne, noget trykket af denne afvisende Holdning fra Venstres Side og spurgte, om der ikke var noget andet, vi kunde snakke om, og det var der selvfølgelig ikke, eftersom vi var enige om alt det øvrige. Forhandling var der ikke Tale om; man dikterede, at Loven skulde vedtages i Folketinget saaledes, som det andet høje Ting havde bestemt. Det er det, jeg har kritiseret som en mærkelig Forhandlingsmaade, og den Forhandlingsmaade staar i skærende Modsætning til de smukke Ord, der har lydt ogsaa fra Ministerbænken om Forhandlingsvillighed og om Samarbejde. Jeg skal ikke uddybe Spørgsmaalet videre, blot konstatere, hvorledes Forhandlingerne i Udvalget er førte.

Endelig skal jeg til den højtærede Indenrigsminister sige, at der ikke i vor Ændring og ej heller i de Udtalelser, der er fremførte af mig, ligger nogen som helst Underkendelse af det Arbejde, ærede brændselskyndige Medlemmer af Brændselsnævnet har udført. Jeg føler mig overtydet om, at de paagældende Medlemmer vil føle sig ilde berørt ved, at de nu uden at have andre Medlemmer af Nævnet at raadføre sig med skal have det fulde Ansvar for Lovens Administration.

Det bliver, saaledes som jeg nu har sagt, en Godsejer og nogle Skovridere, der Landet over faar Myndighed over Landets Skove, bestemmer, hvor meget der skal hugges i dem, bestemmer, paa hvilken Maade det tilvejebragte Brænde skal fordeles, faar Hovedindflydelsen paa, hvorledes Maksimalpriserne skal tilrettelægges, hvorledes Prisfordelingen skal ske paa de forskellige Brændseffekter, og det 8 Mands Udvalg, vi har til at sanktionere den højtærede Indenrigsministers Bekendtgørelser, naar de kommer til at foreligge, vil ingen Indflydelse faa paa Tingenes Gang. Den højtærede Indenrigsminister, hans raadgivende og Embedsmænd vil i Forvejen have tilrettelagt Sagen paa en saadan Maade, at vi i 8 Mands Udvalget nødes til at tage Sagen, som den kommer til at foreligge for os. Vi faar Regereriet i udvidet Betydning nu, efter at den højtærede Indenrigsminister er kommet til at staa for Indenrigsministeriet.

Westergaard: Med Hensyn til Udvalgsforhandlingen maa jeg sige, at vi udtalte fra vor Side, hvilket vel ikke kunde være saa mærkeligt, at vi ønskede Lovforslaget gennemført i den forelagte Skikkelse. Derefter erklærede det ærede Medlem Hr. Hauge, at saa kunde der ikke være noget at forhandle om. Da det ærede Medlem ikke kunde faa sin Villie, ønskede han overhovedet ikke mere at forhandle. Saaledes hænger det sammen.

Rode: Den højtærede Indenrigsminister nævnte, at den tidligere Indenrigsminister havde sikkert udtalt sig anerkendende om Skovriders Brammers Virksomhed indenfor Brændselsnævnet. Dette kan jeg fuldt ud bekræfte; men denne Anerkendelse af Skovriders Brammers Virksomhed har intet som helst med det foreliggende Spørgsmaal at gøre. Spørgsmaalet er, af hvilke Grunde den højtærede Indenrigsminister nu ikke vil have noget Medlem af Rigsdagen ind i denne Administration. Dette betyder en fuldkommen Forandring fra det Forhold, der har været i Krigstiden, hvor Oppositionen i denne Sal ved enhver Lejlighed har haft sine Repræsentanter indenfor Administrationen. Nu nægter man Oppositionen i Rigsdagen Repræsentanter indenfor denne Administration, og der gives Indenrigsministeren alene uden Nævnelser af nogen ved Siden af ham staaende forstkyndig, som kendes paa Forhaand, en Række af de mest vidtgaaende Beføjelser. Den højtærede Indenrigsminister maa da forstaa, at